

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ПРАВОСЛАВНИ БОГОСЛОВСКИ ФАКУЛТЕТ
Број: 0104-359/6
Дана: 28. 5. 2026. год.

На основу члана 75. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“ бр. 88/2017, 73/2018, 67/2019, 67/2021, 76/2023 и 19/2025 године), чл. 17. до 20. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 237/2022, 240/2022 и 242/2022 и 267/2026) и чл. 30. и 95. Статута Православног богословског факултета у Београду (број 0105-715/10 од 22. децембра 2022. године), Изборно веће Православног богословског факултета, поступајући по решењу Већа научних области друштвено-хуманистичких наука од 26. јануара 2026. год. бр.02-06 Број: 612-1602/5-26, као другостепеног органа, на својој 8. седници у школској 2025/2026. години, одржаној дана 28. маја 2026. године, донело је следећу

О Д Л У К У

1. Усваја се Реферат Комисије бр. 0205-404/1 од 11.7.2024 године, и не утврђује предлог за избор кандидата др Вукашина Милићевића у звање доцента за ужу научну област Систематска теологија у поновљеном поступку избора у звање доцента (четврти пут).
2. Одлуку доставити кандидату наведеном у тачки 1.
3. О спровођењу ове Одлуке стараће се Служба за опште и правне послове.

О б р а з л о ж е њ е

НАВЕДЕНОМ Одлуком Изборног већа Православног богословског факултета усвојен је реферат Комисије бр. 0205-404/1 од 11.07.2024. године, у поновљеном поступку избора у звање доцента (четврти пут - са додатним Изјашњењем комисије по Решењу Већа научних области друштвено-хуманистичких наука, број 612-1602/5-26 којим су усвојене жалбе др Вукашина Милићевића) и утврђен је предлог да се кандидат др Вукашин Милићевић не изабере у звање доцента за ужу научну област Систематска теологија, јер не испуњава прописане услове за избор у наведено звање.

Овој Одлуци је претходио поступак, како следи:

Православни богословски факултет (у даљем тексту „Факултет“) је 13.09.2023. год. објавио конкурс за избор у звање доцента за ужу научну област Систематска теологија, због истека изборног периода.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности 27.11.2023. год. у Библиотеци Факултета и на интернет страни факултета.

На основу Реферата и предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, примедба на реферат и одговора Комисије на примедбе, Изборно веће Факултета је на седници одржаној 8. марта 2024. год. донело Одлуку којом се не утврђује предлог за избор кандидата др Вукашина Милићевића (у даљем тексту и „жалилац“) у звање доцента, кога је Комисија предложила.

На одлуку Изборног већа жалилац је благовремено изјавио жалбу, број 0204-180/2, од 4. априла 2024. год.

Изборно веће Факултета на седници одржаној 22. априла 2024. године детаљно је разматрало жалбени захтев, реферат, предлог Комисије за припрему реферата, примедбе на Реферат, Одговоре Комисије на примедбе. На наведеној седници Изборног већа гласао је 21 члан (од укупно 28 чланова са правом гласа) и то: за усвајање жалбе није се изјаснио ни један члан Изборног већа, један члан је био „уздржан“, док је 20 чланова гласало против жалбе кандидата. На основу резултата гласања дато је Мишљење (бр. 0104-236/3) да је жалба др Вукашина Милићевића неоснована.

Поступајући по овом решењу другостепеног органа, Комисија за писање реферата (изузев проф. др Миланка Говедарице који је дао издвојено мишљење на Реферат Комисије), приступила је поновном изјашњавању о радовима кандидата и сачинила је писани акт дана 05.09.2025. године бр. 0205-422/1 - Поновно изјашњавање Комисије о радовима кандидата др Вукашина Милићевића, са детаљним образложењем (поновљени поступак избора у звање - трећи пут).

Изборно веће Факултета је на седници одржаној 18. септембра 2025. године, разматрајући сав материјал у поступку са додатним Поновним изјашњењем комисије о радовима кандидата др Вукашина Милићевића, број 0205-422/1ј од 5.9.2025. године, донело Одлуку (број 0104-416/4), којом се усваја Реферат Комисије број 0205-404/1 од 11.07.2024. године и не утврђује предлог за избор кандидата др Вукашина Милићевића у звање доцента за ужу научну област Систематска теологија, у поновљеном поступку избора у звање доцента (трећи пут),

Против наведене одлуке жалилац је изјавио жалбу дана 25.11.2025. год. бр. 0205-587/1, која му је уручена 6.11.2025. године.

Изборно веће Факултета на седници, одржаној 25.12.2025. године донело је Решење број 0104-693/3 којим се одбацује жалба жалиоца број 0205-587/1, од 25.11.2025. год., као неблаговремена, јер није поднета у року од осам дана од достављања (6.11.2025.) Одлуке Изборног већа. На седници је за усвајање решења гласало 16 чланова Већа и нико није био против или уздржан (гласало је 16 чланова од укупно 24 члана са правом гласа).

Против наведеног решења жалилац је благовремено изјавио жалбу директно другостепеном органу дана 16.1.2026. год. бр. 612-1602/4-26.

Веће научних области друштвено-хуманистичких наука, као другостепени орган, на седници одржаној 26. јануара 2026. године донело је решење бр. 02-06 Број:612-1602/5-26 којим је (1) усвојена жалба кандидата др Вукашина Милићевића бр. 612-1602/4-26 од 16. јануара 2026. године на одлуку Изборног већа Православног богословског факултета Универзитета у Београду бр. 0104-693/3 од 25. децембра 2025. године и поништена наведена одлука, као и којим је (2) усвојена жалба кандидата бр. 0205-579/1 од 25. новембра 2025. године на одлуку Изборног већа бр. 0104-416/4 од 18. септембра 2025. године, која је исто поништена, и предмет враћен првостепеном органу на поновно одлучивање. Поступајући као другостепени орган, Веће научних области друштвено-хуманистичких наука је у свом решењу изразило став да је потребно дати оцену резултата научноистраживачког рада жалиоца у складу са чланом 74 став 12 Закона о високом образовању, као и да је у досадашњем поступку било потребно јасније образложити (а) вредновање свих законом предвиђених елемената и (б) разлоге због којих је питање припадности радова ужој научној области Систематска теологија било нужно и одлучујуће за исход поступка, „да Комисија закључи, а Веће донесе одлуку да се жалилац не изабере у звање доцента “.

Поступајући по решењу другостепеног органа Комисија је поново приступила разматрању конкурсног материјала за кандидата др Вукашина Милићевића и у новом акту из маја 2026. године, Односно Изјашњењу Комисије по Решењу Већа научних-области друштвено-хуманистичких наука број 612-1602/5-26 којим су усвојене жалбе др Вукашина Милићевића, констатовала да имановани не испуњава прописане услове за избор у наведено звање, истичући следеће чињенице.

Пре свега Комисија је констатовала да је своје ставове дала полазећи од разлога наведених у образложењу Решења, а посебно од става другостепеног органа да је потребно дати оцену резултата научноистраживачког рада у складу са чланом 74 став 12 Закона о високом образовању, као и да је у досадашњем поступку било потребно јасније образложити (а) вредновање свих законом предвиђених елемената и (б) разлоге због којих је питање припадности радова ужој научној области Систематска теологија било нужно и одлучујуће за исход.

Комисија није полазила, при оцени да ли одређени рад припада ужој научној области Систематска теологија, од саме чињенице да се у раду јављају теолошки појмови, библијски или патристички мотиви, црквена тематика, православни контекст или општа богословска перспектива. Такви елементи могу бити присутни и у радовима из других богословских и сродних научних области. За оцену припадности ужој научној области пресудни су јој били преовлађујући предмет рада, доминантни методолошки поступак, структура аргументације и научни допринос који рад остварује. Комисија истиче да се рад може сматрати

радом из уже научне области Систематска теологија, а не из неке друге научне области, на примарни циљ систематско-богословска, догматска, етичка, антрополошка или есхатолошка анализа, а не онда када се теоријски, емпириски, социолошко, психолошко, културолошко, историјско, филозофско или богословско оквиру.

Комисија у погледу наведеног даље напомиње да је „напомена“ у одлуци Изборног већа од 25. септембра 2024. године, у којој се одлучивало о „напомени“ у одлучивању, најпре указује на оквир и предмет поновног поступка, који је усвојено на Већу Факултета а на које се Жалба кандидата др. Ангелоса Ангелоса, бр. 0104-693/3 од 25. септембра 2025. године, експлицитно навела да је другостепени орган нарочито истакнуто да је у поновном поступку формирању негативног реферата, Комисија, изјављујући да је у поновном поступку „неопходно бавити се само оценом рада кандидата који се разматра за испуњеност прописаних минималних услова за поновни избор“, неће додатно појаснити да се неће поново бавити ни радом „Ангелос Ангелос“ (који спада у ужу научну област Систематска теологија), „као некаква друга анализа“ (која не зависи испуњеност прописаних услова за поновни избор). „Ангелос Ангелос“ показује да Комисија не искључује *a priori* могућност да се некаква друга анализа спада у ужу научну област Систематска теологија. Дакле, Комисија је изјављујући да је то да ли се рад бави патристичким аутором, библијским текстом, патристичким или савременим друштвеним питањем, већ начин на који се та грађа користи, да је предмет рада систематско-теолошка анализа или нека друга врста историчко-критичке анализе, неће доводити у питање да је један рад који користи патристичку грађу сврстан у ужу научну област Систематска теологија, док други радови, чији су преовлађујући предмет и метод историчко-критичка анализа, неће доводити у питање да из наведеног следи да поједини радови (који се не баве истом темом) нису били предмет појединачне анализе у овом поступку. Комисија је изјављујући да се неће бити интерпретирана као „непоследованост“, нити као доказ да је Веће Факултета примењивало различите критеријуме. Разлог је једноставан: у поновном поступку избора је у складу са поступком другостепеног органа, фокусира на образложење на рад кандидата који се разматра за испуњеност прописаних минималних услова за поновни избор.

Комисија указује, у погледу наведеног, да је Веће Факултета, у овом поступку избора у звање наводно примењивало различите критеријуме, али да не могу бити одлучујући за овај поступак, јер предмет овог изјашњавања је предмет избора других кандидата, нити оцена евентуалне доследности или недоследности радних органа Већа Факултета, већ утврђивање да ли кандидат у овом конкретном поступку испуњава услове за избор у звање доцента за ужу научну област Систематска теологија. Чак и да се у пракси примењује разлика у начину вредновања, то не би могло створити основ да се у овом поступку избора не примењују услови и стручни критеријуми који се односе на ужу научну област Систематска теологија. Комисија да такви наводи не могу бити предмет разматрања у овом поступку, јер спадају у оквир задатог мандата Комисије да, на основу приложене документације и важећих критеријума, изради изјаву о стручној оцени у конкретном поступку избора за конкретну ужу научну област. Комисија неће доводити у питање да из наведеног следи да поједини радови (који се не баве истом темом) нису били предмет појединачне анализе у овом поступку. Комисија је изјављујући да се неће бити интерпретирана као „непоследованост“, нити као доказ да је Веће Факултета примењивало различите критеријуме. Разлог је једноставан: у поновном поступку избора је у складу са поступком другостепеног органа, фокусира на образложење на рад кандидата који се разматра за испуњеност прописаних минималних услова за поновни избор.

Комисија на наводе жалбе кандидата „Ангелос Ангелос“ о нествореним енергијама“ (M63) и „Догматски формализам“ (M64) да методу, садржају и интенцији“

одговарају радовима „Ангелска дијастема?“ и „Горгонија“, сматра да не могу бити прихваћени као релевантан закључак без конкретне анализе наведених радова, и истиче да се припадност ужој научној области не утврђује путем аналогичности или етикета, већ на основу стварног преовлађујућег предмета и методологије сваког појединачног рада. Те да у том смислу, Комисија у последњем изјашњењу није ни могла да „понови“ оцену за радове који нису унети у корпус радова за које је изричито наведено да од њиховог вредновања зависи испуњеност минималних услова у овој фази поступка. Комисија посебно истиче да радови категорије М63 могу бити релевантни за посебан услов који се односи на саопштени рад на научном скупу, али не могу заменити други, овде одлучујући минимални услов који се односи на један рад категорије М20 или три рада категорије М51 из научне области за коју се кандидат бира. Због тога евентуална оцена радова М63 као радова који имају богословску или чак систематско-теолошку релевантност не би могла отклонити недостатак у погледу оних радова чије је вредновање одлучујуће за испуњеност наведеног минималног услова.

Што се тиче навода жалиоца да раду „Од културе дијалога ка дијалогској култури: теологија, култура и медија“, *Култура* 160 (2018), 81–96 (М51), „припада област контекстуалне теологије“ и да рад „представља покушај да се култури дијалога да, са тачке гледишта православне теологије, догматски основ“, Комисија сматра да је потребно разјаснити да ни означавање рада као „контекстуалне теологије“, нити тврдња да рад има „догматски основ“, саме по себи не значе да рад по свом преовлађујућем предмету и методолошком оквиру спада у ужу научну област Систематске теологије која је предмет конкурса. Комисија је у раније усвојеном изјашњењу управо из тог разлога приступила садржинској анализи рада и закључила да рад превасходно припада другом научном пољу: те је наведено да „више припада Хришћанској социологији... а не области Систематске теологије“, уз образложење да је тежиште текста на питањима културе дијалога, медија и друштвеног контекста, док се теолошке категорије користе у функцији практичног вредновања и контекстуалне примене, а не као предмет систематско-догматске, концептуално разрађене анализе унутар систематско-теолошких *locus*-а. Другим речима, Комисија није спорила да рад полази из православне теолошке перспективе, нити да може садржати одређене догматске претпоставке. Спорно је, међутим, да ли је у конкретном раду систематско-теолошко разлагање (по обиму и научној „тежини“) централни циљ и носећи метод, или је систематско-теолошка равна секундарна у односу на доминантно културолошко/социолошко и комуниколошко усмерење текста. Комисија је зато сматрала да је већ образложила да је у овом раду доминантан управо потоњи приступ, то она остаје при ставу да се наведени рад, независно од етикете „контекстуално“ и независно од постојања теолошких полазишта, не може сматрати радом из уже научне области Систематске теологије у смислу услова конкурса и критеријума вредновања научних резултата релевантних за избор. Такође сматра да је, „догматски основ“ претпоставка готово свих радова из теологије, па би прихватање оваквог критеријума за сврставање неког рада у ужу научну област систематска теологија само по том основу, водило сврставању готово свих радова из теологије управо у ову област, што би било методолошки и нормативно неодрживо.

У вези са наводима жалиоца да се за рад „Religion and National/Ethnic Identity – Theological and Contextual Positions in Orthodoxy“, у зборнику *Balkan Contextual Theology: An Introduction* (Routledge, 2022, 30–44; М13) „само констатује“ да не спада у ужу научну област Систематска теологија (уз напомену да је „у претходној одлуци“ био сврстан у социологију религије), као и да се „већ из самог назива зборника види“ да је реч о „контекстуалној теологији“, Комисија указује да овакво резонување меша назив/едицијски оквир публикације са методолошком и тематском природом конкретног рада, што је у поступку избора у звање пресудно. Истичу да није тачно да је у изјашњењу Комисије дата пука констатација без разлога. Комисија је, напротив, дала опширан приказ садржаја рада и јасно идентификовала да је његово тежиште превасходно у историјско-социолошком и идеолошком разматрању феномена етнорелигијског национализма и односа религијског и националног идентитета, док је „теолошки“ део ограничен и квантитативно мали у односу на целину. Напомињу да је управо на тој основи Комисија формулисала стручни закључак да „у раду изостају анализе које методолошки и тематски одговарају ужој научној области Систематске теологије“, те да се аутор теолошком анализом бави „само на кратком делу текста“, због чега рад не може бити сврстан у ужу научну област Систематске теологије. А у вези са жаличевим аргументом да се „из назива зборника види област“ није методолошки прихватљив критеријум за класификацију рада у поступку избора, истичу да едицијски оквир (назив зборника, тематски фокус уредника, па чак и општи појам „контекстуална теологија“) може

бити информативан, али не može бити доминантни предмет рада и (2) који је доминантни метод у раду, те да је жалилац „кратко осврће“ на предмет тезе, али не и на метод, већ се потом „брзо враћа“ социолошко-историјској анализи, а не теолошкој анализи сразмерно ограничена. Стога су мишљења да је „контекстуална теологија“ последњих деценија „нека дисциплина/поље легитимно у ширем богословском оквиру, нити сваки рад који користи теолошку терминологију у области Систематске теологије у смислу конкурса. А на навод да се ради о „самој религији“, а да је сада „само констатовано“ да не спада у систематску теологију, у поновном изјашњењу јасно показала да је преовлађујући тематско-методолошки фокус теолошки, а не систематско-теолошки, те да из тог разлога рад не спада у област „радови из уже научне области за коју се бира“, те напомиње да у области теолошког рада припада, већ да ли припада ужој научној области систематске теологије.

Комисија је у вези са радом *„Theology, Health, Psychiatry Danubina“*, *Psychiatria Danubina* 33/4 (2021), 862–866 (SCImago Q1), изнела следеће две ствари: (а) шта је предмет спора у овом поступку и (б) шта је Комисија у претходном изјашњењу оценила. Мишљења су да, жалиочев навод да се рад „заснива на релевантним подацима“ на основу релевантних новозаветних и патристичких текстова, који су релевантни за „теологију“, не доводи сам по себи до закључка да се ради о раду из уже научне области систематске теологије. Такође истичу да у поступку избора није одлучујуће да ли рад *„помиња“* теолошку терминологију, него да ли је преовлађујући предмет и методолошки фокус рада систематско-теолошки (догматско-концептуална анализа унутар систематско-теолошког оквира), а не својој природи и структури превасходно интердисциплинаран, односно да се ради о пастирско-психолошкој или социо-антрополошкој контексту. На основу провереног изјашњења жалиоца у претходном изјашњењу овај рад сврстала у пастирску психологију. Комисија је изнела мишљење да је засновано на анализи метода и тематског фокуса рада. Комисија сматра да жалиочев одговор жалиоца у овом делу не погађа суштину: питање није да ли је рад по свом доминантном предмету и методологији рад из уже научне области Систематске теологије. Комисија је тај нормативно релевантан критеријум већ примењивала у претходном поступку, па да наведени рад, независно од појединих библијско-патристичких/психолошке/примењене тематике, припада пољу пастирско-психолошке/примењене тематике. Комисија је изнела мишљење да се рад не може сврстати у систематско-теолошко научно профилу који је предмет конкретnog конкурса.

Комисија у вези са радом *„Theology, Health, Psychiatry Danubina“*, *Psychiatria Danubina* 33/4 (2021), 862–866 (M23), у коме жалилац истиче да је „у фокусу рада теолошка дисциплина Богослов“ и поставља питање „на који начин је рад навео теолошку терминологију“ и „на чему се заснива тврдња да је литургијска теологија релевантна за Систематску теологију“, изнела да Комисија **није** изнела став да је „литургијска теологија релевантна за Систематску теологију“, нити је изнела став да је богословска мисао Светог Григорија Богослова релевантна за Систематску теологију, већ је Комисија у поновном изјашњењу јасно разграничила предмет и методолошки фокус рада од опште релевантности аутора/теме за систематско богословље и шире научне области, а не сврстала у другу област. У односу на наведени рад Комисија је изнела мишљење да рад представља значајан допринос у егзегетском преиспитивању и да је „фокус преиспитивања темељна егзегетска анализа текста“, те га је из тих разлога методолошки сврстала у област Литургијске теологије, а не у област Систематске теологије тек узгредно разматрајући теме. Комисија је изнела мишљење да је у раду примарно примењен историјско-критички приступ и да се рад не може сврстати у систематско-теолошки (систематско-теолошки) приступ јавља тек ограничено, односно тек у изводу. Комисија је изнела мишљење да је извесно закључила да је квантитативно и квалитативно, систематско-теолошког аспекта рад маргинално, углавном у уводу и закључку, што није довољно да се рад сврста у област Систематске теологије. Сходно наведеном, жалиочево постављање питања „на који начин је рад навео теолошку терминологију“ почива на логичком

померању тезе: предмет оцене Комисије није „релевантност Григорија Богослова“ за систематску теологију (што је у начелу неспорно), него припадност конкретног рада ужој научној области по његовој преовлађујућој методологији и истраживачком циљу. Чињеница да се рад бави патристичким аутором који је важан за систематску теологију, или да се у раду додирују мотиви који могу имати систематско-теолошки значај (укључујући и литургијску теологију), сама по себи не доводи аутоматски до закључка да је конкретан научни рад систематско-теолошка студија. Подсећају да је у поступку избора, Комисија дужна да утврди да ли у конкретном раду систематско-теолошка анализа представља средишњи, носећи део аргументације, или је, као што је овде образложено, систематско-теолошки аспект секундарно присутан, док је тежиште рада на егзегетској, филолошкој и историјској анализи. Управо зато Комисија није „прогласила литургијску теологију ирелевантном“, већ је констатовала да је у конкретном раду литургијско/богословско повезивање присутно ограничено и узгредно у односу на доминантну методологију и основни истраживачки поступак, што је и једини проверљив основ за методолошко сврставање рада у поступку избора у звање. Надаље, уколико би се прихватило становиште жалиоца да сваки рад који се бави литургијским темама или појединим личностима значајним за теологију аутоматски спада у ужу научну област Систематска теологија, онда би, по тој логици, сваки рад из ужих научних области Патристика/Патрологија и Литургика аутоматски био и рад из уже научне области Систематска теологија, што би укинуло стварну разлику између ужих научних области и било методолошки неодрживо.

У погледу навода жалиоца да Изборно веће Факултета и Комисија „један број текстова приказују као патролошке студије које нису у вези са Систематском теологијом“, као и у погледу аргумента којим жалилац то поткрепљује позивајући се на рад „Ангелска дијастема?“, Богословље 77/1 (2018), 139–151 (М51), Комисија у свом поновном изјашњењу није заузела став да се рад „Ангелска дијастема?“ „мора сврстати у област Патрологије“, већ је, напротив, изричито констатовала да наведени рад спада у ужу научну област Систематска теологија, те је управо из тог разлога оценила да „није потребно да се поново бави анализом овог рада“ у оквиру поновног поступања, које је било усмерено на радове чије вредновање одлучује о испуњености минималних услова за поновни избор. У вези са наводима из Решења Већа друштвено-хуманистичких наука да: „Жалилац поново наводи и издвојено мишљење члана Комисије, проф. др Миланка Говедарице, у коме се наводи да „ужа научна област Систематске теологије, баш као и ужа научна област Опште филозофије, којој припадају научни радови не може се по свом предмету строго разграничити од сродних посебних научних области. У том смислу не делим новоформирано мишљење Комисије да најквалитетнији радови др Милићевића (категорисани као М13, М23 и М24) не припадају и ужој научној области Систематске теологије.“, Комисија прихвата као неспорно да поједине научне дисциплине имају додирне зоне и да се у научноистраживачкој пракси јављају интердисциплинарни радови, али сматра да то не укида обавезу да се у поступку избора у звање примени појам „ужа научна област“ као нормативна категорија која има конкретну функцију у систему високог образовања (организација наставе, обезбеђивање компетентног извођења наставе и научног развоја области, као и обезбеђење квалитета у складу са акредитационим захтевима и стандардима НАТ-а). Ово сматра управо зато што границе у науци могу бити порозне, те да поступак избора мора да почива на проверљивим и образложеним критеријумима разврставања, а не на општој тврдњи да се једна научна област „не може строго разграничити“ од друге. Комисија сматра да би у супротном, сам појам уже научне области био би лишен смисла, а нормативни услов „радови из научне области за коју се бира“ не би био примењив у пракси, што би довело до произвољности у одлучивању и фактичког укидања стандарда избора. Зато је Комисија у конкретном предмету управо дала такво, тражено образложење: и за сваки од спорних радова показано је да преовлађујући предмет и методолошки оквир припадају другим ужим областима (а не Систематској теологији), при чему је више пута наглашено да само присуство теолошких појмова или „теолошког угла“ није довољно за сврставање рада у систематско-теолошку област, ако је тежиште текста социолошко, комуниколошко, психолошко-пастирско, историјско-идеолошко или филолошко-егзегетско. Зато Комисија сматра да издвојено мишљење проф. др Миланка Говедарице, остаје на нивоу опште тезе о немогућности строгог разграничења научних области, али не даје оперативне критеријуме нити полемише са конкретним, појединачним разлозима Комисије за сваки рад (предмет, доминантна методологија, место и обим систематско-теолошке анализе у структури текста). Комисија је другим речима сматрала да, чак и ако се прихвати да постоје „гранични“ радови, то не значи да се сваки рад

који се тематски дотиче религије, *ex facto* може сматрати радом из уже научне области Систематске теологије, али не може потврдити да ли је систематско-теолошки предмет и метод суштине и суштинског, јер се не може осигурати да се обезбеди да избор у конкретну ужу научну област не зависи од личних симпатија и антагопатичности кандидата за ужу област за коју се бира, што и јесте суштине и суштинског. Када је изабран кандидат из ове области, а не из оне коју жалиоц није изабран у звање доцента.

У погледу вредновања студенata, komisija ističe da u ovom postupku nisu zanemareni rezultati obrazovanja u nastavi, angažovanje u nastavi, učešće u radu Fakulteta, doprinos akademskim i drugim delatnostima u pogledu razvoja nastave i drugih delatnosti visokoškolske nastave, kao i doprinos u radu na referatu i izjašnjenjima navedeni i vrednovani, a u pojeđinoj oblasti, kada njihova pozitivna ocena ne može zaminiti neispunjenost obaveza u oblasti naučnoistraživačke rezultate iz uže naučne oblasti za koju se bavi. Komisija ističe da ona ne zasniiva svoj negativni stav na negiraњу педагошког, педагошког кандидата, већ на оцени да корпус радова који је одлучујући за припадност области није довољан у погледу припадности ужој науочној области.

[illegible]

ширем смислу, већ се оцена Комисије односи се искључиво на питање да ли ти радови, по свом преовлађујућем предмету, методологији и научном доприносу, могу бити признати као радови из уже научне области Систематска теологија у смислу конкретног конкурса и прописаних минималних услова за избор у звање. Комисија је још остала при закључку да у корпусу радова које је кандидат у овом поступку истакао као научноистраживачке резултате релевантне за избор, преовлађују радови који по предмету и методологији не припадају ужој научној области Систематска теологија, већ другим областима (попут Практичног богословља/пастирске психологије, хришћанске социологије, социологије религије, историјско-филолошких и патристичких студија), док је систематско-теолошки аспект у њима присутан ограничено и секундарно, што није довољно да би се ти радови квалификовали као радови из уже научне области за коју је конкурс расписан, те да се услов релевантности научних резултата за ту област не може заменити позитивном оценом других елемената рада наставника, Комисија сматра да кључни услов који се односи на научноистраживачки рад у ужој области Систематска теологија није испуњен у мери која би оправдала позитиван исход поступка.

Што се тиче навода жалиоца како „Нико од чланова Изборног већа Факултета није тражио од двојице својих колега да образложе зашто су променили своје раније мишљење у вези са облашћу за коју би, на основу својих звања, требало да су стручни. при чему је до те нагле промене мишљења дошло без било каквих аргументованих писаних приговора током трајања увида јавности или чега томе сличног“, Комисија истиче да овај приговор не узима у обзир чињеницу да је Комисија поступала управо по решењу Већа научних области друштвено-хуманистичких наука од 21. маја 2024. године број: 612-1602/2-24 МЦ, у коме је изричито наведено да „Комисија посебно треба да обрати пажњу на примедбе на реферат које су наведене током дискусије са седници Изборног већа Факултета одржаној 8. марта 2024. године“. Зато Комисија подсећа да је била директно позвана од стране Већа научних области друштвено-хуманистичких наука да се изјасни о примедбама које су изнете у дискусији на седници Већа Факултета, што је и учињено, а имајући у виду да су примедбе изнесене на седници Већа Факултета биле једногласно усвојене, Комисија је са дужном пажњом приступила њиховом разматрању и у највећој мери их прихватила као основане. Комисија сматра да тврдња жалиоца да промена мишљења чланова Комисије о припадности радова ужој научној области није у складу са њиховим компетенцијама није прихватљива, јер је Комисија управо на основу налога другостепеног органа поново размотрила примедбе изнете у дискусији на седници Изборног већа, па је, након поновне стручне анализе, могла да измени или прецизира своју ранију оцену. Такође сматра да би супротно становиште значило да стручна расправа и накнадно преиспитивање аргумената не могу довести до промене става, што није у складу са природом академског поступка вредновања, те истиче и чињеницу да је, и након издвојеног мишљења, професор Говедарица прихватио да буде члан још једне Комисије за избор у звање на Православном богословском факултету, и то на групи за Систематско богословље, што свакако не би био случај да на Факултету влада „цензура“ неких иних сила, а будући да је Комисија уважила аргументе које је Веће Факултета једногласно усвојило, бесмислено би било очекивати да Веће пита чланове Комисије како је дошло до њихове „нагле промене мишљења“, пошто до исте није дошло „нагло“ већ је била заснована на аргументованој расправи која је на Већу Факултета вођена. Такође приговор жалиоца да је Комисија изнела своје мишљење без „било каквих аргументованих писаних приговора током трајања увида јавности или чега томе сличног“ је неосновано, пошто је Комисија, како смо навели, поступала управо по решењу Већа научних области друштвено-хуманистичких наука од 21. маја 2024. године, које је од Комисије захтевало изјашњавање о примедбама које су изнесене „у дискусији“.

У вези са наводима жалиоца да се Веће Факултета „на озбиљне процедуралне преступе које сам у Жалби поменуо (статус проф. др Златка Матића као тзв. члана-заменика Комисије за оцену приступног предавања) није чак ни осврнуло“, Комисија истиче да је Веће Факултета усвојило Изјашњавање Комисије која је поступала по решењу Већа научних области друштвено-хуманистичких наука од 21. маја 2024. године број: 612-1602/2-24 МЦ, а у том изјашњавању је наведено следеће: „У поступку избора доцента за ужу научну област Систематска теологија, одржано је и приступно предавање, у складу са важећим универзитетским прописима. Према Одлуци о извођењу приступног предавања на Универзитету у Београду (од 22.09.2016.), у члану бр. 2. стоји: „Оцену приступног предавања врши Комисија за писање реферата о пријављеним кандидатима за избор у звање наставника...“ Према Измени и допуни ове Одлуке (од 16.10.2017.), мења се претходна Одлука у члану 2. и гласи: „Оцену приступног предавања врши Комисија за оцену приступног

[illegible][illegible][illegible]

испуњености минималног услова који се тиче научних радова из уже научне области, јер би се тиме предмет конкурса фактички изменио.

Комисија, на навод из истог решења да је кандидат писао радове „који се односе на предмете које му је Факултет поверио да на њима држи наставу“ чињенично не стоји, поново истиче да Факултет кандидату није поверио извођење наставе ни на једном предмету изван уже научне области Систематска теологија; отуда се ни из наставног ангажовања не може изводити теза да је у конкретном поступку било оправдано „премошћавање“ услова који се тиче научних радова из уже области, те сагласно томе, сматрају да питање уже научне области није „једини аргумент“ у смислу произвољно изабраног разлога, него нормативно одлучујући оквир избора, у коме тек након утврђења испуњености минималних услова може доћи до пуне тежине вредновање осталих елемената рада наставника - али без могућности да они замене оно што је конкурсом и прописима постављено као неопходан услов.

Комисија је на крају предложила да Изборно веће Факултета, у поновном поступку, донесе одлуку у складу са овако образложеним стручним налазима и правним оквиром поступка.

После разматрања Реферата и предлога Комисије, као и остале документације из овог поступка, укључујући и нови одговор Комисије на исти приговор, приступило се гласању са питањем:

Да ли се прихвата реферат Комисије бр. 0205-404/1 од 11.07.2024. године и предлог Одлуке да се кандидат др Вукашин Милићевић не изабере у звање доцента за ужу научну област Систематска теологија, у поновљеном поступку избора у наведено звање (четврти пут).

По обављеном гласању о наведеном предлогу са 20 гласова «ДА», 0 «НЕ» и 1 уздржан (гласао је 21 присутан члан Изборног већа од укупно 24 са правом гласа), констатовано је да је предлог прихваћен и донета је одлука као у диспозитиву.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

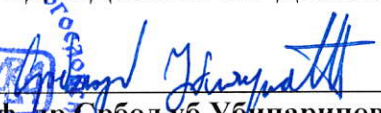
Против ове одлуке може се изјавити жалба Изборном већу Факултета у року од 8 дана од дана достављања одлуке.

Доставити:

- др Вукашину Милићевићу
- Надлежном већу Универзитета
- Служби за опште и правне послове
- Архиви

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ-ДЕКАН

Проф. др Србољуб Убипариповић

